

1. STAND VAN DE POËZIE en PLAATS P_cN

De Nederlandstalige poëzie bloeit als nooit tevoren. Een groot aantal dichters publiceert bij de reguliere, gerenommeerde uitgeverijen. Anderen bij fondsen die je al lang niet meer als 'marginaal' kunt typeren. De laatste jaren verschijnen er ook talrijke bundels die 'on demand' zijn gedrukt. Er is een week voor de poëzie. Legio steden en dorpen hebben een stadsdichter aangesteld. Festivals voor de poëzie zijn er tientallen en worden druk bezocht. Soms in de vorm van 'poetry slams'. Er zijn zowel landelijk als regionaal tijdschriften die geheel aan poëzie gewijd zijn. Op het web wordt er geblogd en poëzie besproken. Dit mag een beeld geven van de grote populariteit van de dichtkunst in ons land en in Vlaanderen.

Het Letterenfonds subsidieert talloze dichters met project- of reisbeurzen. Een kwart tot een derde van alle literaire verstrekte beurzen gaat naar dichters. Een aantal van hen leeft van die beurzen. Zij kunnen zich dus aan de poëzie wijden. Enkele dichters worden door het Fonds uitgezonden naar internationale festivals. Anderen verblijven enige tijd in steden als Athene en Berlijn. Verder subsidieert het Fonds vertalingen in een groot aantal Europese en niet- Europese talen.

De P.C. Hoofd-prijs wordt één keer in de drie jaar aan een dichter toegekend. Nachoem Wijnberg, zal dit jaar de prijs in ontvangst nemen. De Constantijn Huygens-prijs, die andere oeuvreprijs, wordt ook met regelmaat aan een dichter toegekend, zoals dit jaar aan Hans Tentije. De jaarlijkse VSB-poëzieprijs werd in 2018 voor de laatste keer toegekend (aan debutant Joost Baars), maar krijgt onder een andere naam een vervolg. En ook de prijs der Nederlandse Letteren gaat dit jaar naar een dichter: Judith Herzberg.

Het aantal poëziefestivals groeit nog steeds, of poëzie maakt deel uit van een alomvattend literatuurprogramma. Veel meer dichters dan vroeger hebben zich bewust toegelegd op de voordracht van hun poëzie. De uitwisseling tussen Nederlandse en Vlaamse dichters is al lang een feit zoals ook bleek tijdens de Frankfurter Buchmesse waar de Nederlandse literatuur in 2016 het 'Schwerpunkt' vormde.

Was het destijds uniek dat de Rotterdamse bussen met dichtregels waren beplakt, nu zijn in veel steden, zoals bijvoorbeeld in Leiden tientallen regels of complete gedichten te lezen op muren, plaquettes of in gebouwen.

Het Poëziecentrum Nederland, dat in 2001 werd opgericht en na een vestiging in Geffen en het boekenstadje Bredevoort nu behuizing heeft gevonden in

